

İSLAM EVRENSEL BİR DİNDİR**Değerli Müminler!**

Allah (C.C.) din gönderirken; insanı, onun ihtiyaçlarını, mevcut şart ve imkânları, sosyal ve kültürel çevreyi dikkate almıştır. Allah tarafından gönderilen dinler arasında dil, coğrafya, bilgi ve tarihî süreç farklılıklarının bulunduğu bir gerçektir. Fakat inanç esasları ve ibadet anlayışı ile adalet, doğruluk, sevgi, yardım etme gibi temel ve evrensel doğrular ilahi dinlerin ortak özelliğidir. Dolayısıyla vahiy kaynaklı bütün dinler özünde aynıdır.

İslâm, Hz. Adem'den beri devam eden vahiy geleneğinin son halkasıdır. Bu nedenle İslâm'ın; evrensel olması yani dünyanın her bölgesinde yaşayan insanları ve kıyamete kadar bütün zamanları kapsaması gerekir[1]. Nitekim de öyledir. İslâm bir kabîleye veya millete gelmiş, sadece onlara hitâb eden, onlara yön vermek isteyen bir din değildir! Aksine, Arab'a da, Türk'e de, Amerikalı'ya da, Meksikalı'ya da, Japon'a da, Çinli'ye de, kısacası tüm toplumlara eşit mesafeden hitâb eden ve tümüne yararlı olmak isteyen, onlara iki cihanda mutluluğun yollarını gösteren bir dindir.

Aziz Kardeşlerim!

Musa a.s.'ın Yahudi ırkının peygamberi olması gibi önceki peygamberler ve dinler belirli bir dönem veya topluma hitap etmiştir. Oysa İslâm, bütün zaman ve mekanlara hitap etmektedir. İslâm'ın temel kaynağı Kur'an'ın mesajları, kıyamete kadar bütün zamanları kapsayacak ve bütün insanları ve hatta cinleri de içine alacak özellik taşımaktadır[2]. Kur'an-ı Kerim'e bakıldığında, onun sadece belirli bir gruba değil, tüm insanlara bir çağrı olduğu açıkça görülmektedir. Kur'an-ı Kerimde şöyle buyrulur: **"Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler."**[3]. Mesela, **"Ey inananlar"**, **"Ey insanlar"**, **"Ey Ademoğlu"** gibi sürekli

umumî hitaplar kullanılmıştır. Hz. Peygamber (s.a.v.) de, **"Her peygamber yalnızca kendi kavmine gönderildiği halde, ben bütün insanlara gönderildim."**[4] buyurmuştur.

Muhterem Kardeşlerim!

İslâm, insanları sosyal konum ve cinsiyetlerine göre de ayırt etmez. Prensipleri, insanın bireysel ve toplumsal hayatının bütün kesimlerini aydınlatır. Namaz ve oruç gibi ferdi ibadetlerde bile toplum menfaati gözetilmiştir. Dünya hayatının nimetlerine ve güzelliklerine karşı değildir. Dünya ve ahiret arasında dengeli olunmasını, aşırılığa kaçılmamasını, her iki hayatın iyilikleri için de çalışılmasını ister.

İnsanlığın özellikle ortaçağ boyunca çektiği sıkıntı ve tecrübeler neticesinde bazı temel değerlere ulaştığı bilinen bir gerçektir. Günümüzde evrensel kabul edilen bu değerler, İslâm'ın prensipleri içerisinde zaten yer almaktadır. İslâm; insan hakları, doğruluk, güvenilirlik, adalet, cömertlik, misafirperverlik, eşitlik, yeniliklere açık olma, yaşlı, çocuk ve kadınların haklarını muhafaza etme, çalışmaya önem verme, barışçı bir anlayışta olma, işi liyakat ve ehliyet sahibi olanlara verme gibi evrensel ilkelerin hepsini benimsemekte ve tavsiye etmektedir.

Böylesine mükemmel bir dine iman etmekten dolayı ne kadar şükretsek azdır. Cenab-ı Hakk'a hamdolsun.

[1] Al-i İmrân 3/19, 83, 85; Sebe' , 34/28.

[2] Rahman, 55/31-35; İbrahim, 14/1.

[3] Sebe, 34/28; Furkan, 25/1; A'raf, 7/158.

[4] Buharî, Camî', Teyemmüm, 1; Nesâî, Sünen, Gusül, 26.